

FN–Velamara • Jegyzőkönyvi kivonat

Tárgy: az invazív „*Fungus nocturna*” gombakomplex spórája és annak humán hatásai.

Hely: Velamara és közvetlen környezete.

Megjegyzés: narratív összefoglaló a terepjelentések elé.

Összefoglaló:

A vizsgált térség talaja szokatlanul **lanthanoid-dús karbonátos löszréteget** tartalmaz; ebben az aljzatban azonosítottunk egy hipotetikus **organo-fémes kofaktort** („velamát”), amely a *Fungus nocturna* növekedéséhez és spóratermeléséhez szükséges. E geokémiai anomália magyarázza, hogy a faj **lokálisan invazív**, de a területen kívül nem képes tartósan fennmaradni.

A gomba **finomszemcsés bioaeroszolt** bocsát ki. A spóra **édeskés, fémes ízű**, belégzése kifejezetten kellemesnek érződik („édes köd” a helyi terminológia). Az alveolo-kapilláris gáton átjutó komponensek az **olfaktorikus pályákon** a limbikus rendszert érik el, **lazítják a prefrontális gátlást**, és **felerősítik a jutalmazó körök** (nucleus accumbens, ventrális striatum) válaszait. **Funkcionális hatás:** fokozott kockázatvállalás, bátorság, **gátlásoldódás; a kontroll és a vágy közötti „fék” meglazul**. A spóra nem halálos. **Veszélye az, hogy engedélyt ad.**

Populációs különbségek:

- **Helyiek:** krónikus, alacsony dózisu expozíció → **tolerancia/szimbiózis-szerű hordozás**, más jellegű pszichés válasz, gyakran „nyugodt derű” és teljesítményfókusz, brutalitás.
- **Érkezők:** **hevesebb akut hatás**, szélsőséges variabilitással; testalkat, hormonális állapot és alap pszichés beállítottság szerint eltérő. Dokumentáltak **„180°-os” viselkedésváltásokat** is (introvertált → extrovertált; konfliktuskerülő → impulzív).

Érzékszervi profil és expozíció:

- Íz/illat: édeskés-fémes, enyhe ozonos-vanília utóérzet.
- Időbeliség: legmagasabb szint **esti órákban**; zárt terekben felhalmozódhat.
- Védelem: **mechanikus maszkok részben hatásosak**; teljes kivédés valószínűtlen.

Addikció és következmények:

A visszatérés vágya **illathoz és helyszínhez kötött**, fiziológias függés jelei gyengé-
közepesek; **pszichés visszavágyás** gyakori. A társas dinamika módosul: **vakmerőség,**
őszintébb beszéd, gátlástalanság; a közösségekben ez egyszerre teremt **intimitást és**
konfliktust.

Kutatási hiányok:

1. a feltételezett „velamát” izolálása és szerkezetleírása;
2. hosszú távú **neuro-epigenetikus** hatások és esetleges transzgenerációs mintázatok;
3. dózis-válasz görbe különböző testalkatokra/pszichés profilokra;
4. környezeti perzisztencia és szezonális csúcsok pontosítása.

Záradék: Ez a kivonat a terep- és klinikai megfigyelések **előszava**. Nem kezelési protokoll,
hanem iránytű: mit tudunk most – és mit kell még bizonyítanunk. A továbbiakban a jelentések
a fenti állításokat esettörténetekkel és mérésekkel bontják ki.